

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι ὀκτὼ

1. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣ΄ ΛΟΥΚΑ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, Τρύφωνος μάρτυρος.

Ἦχος α΄. Ἐωθινὸν Α΄.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τρύφωνος εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων».

Κοντάκιον· «Ἐκ τῆς θείας χάριτος».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Μὴ προσευξώμεθα» εἰς 3 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Τρύφων, παναοίδιμε, τρυφῆς» (ἐκ τῆς προεορτίου ἀκολουθίας ψάλλεται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον, τὸ μεσώδιον κάθισμα καὶ τὸ ἑξαποστειλάριον, ἅτινα ἐπέχουν θέσιν θεοτοκίου).

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Παντοκράτορ Κύριε».

Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὑπερφρονήσας τῶν τῆδε» (δοξαστικὸν Ἑσπερινοῦ).

Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου· «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, τοῦ

ἀγίου· «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Οὐράνιος χορός».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν· Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας».
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἀγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὰ δύο καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ταπείνωσις ὑψωσε κατησχυμμένον» καὶ· «Ταπείνωσις ὑψωσε πάλαι Τελώνην». Δόξα, τοῦ ἀγίου· «Τῶν πόνων, μακάριε». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Θησαυρὲ τῶν αἰώνων».

Ἀφ' ς' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Α' ἀναστάσιμον· «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ Τριωδίου· «Ἰψηγορίαν φύγωμεν», τοῦ ἀγίου· «Τρυφῆς κατεμφορούμενος» καὶ τὸ προεόρτιον· «Τὸν παῖδα προσκομίσασα».

Αἱνοί, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Μὴ προσευξώμεθα», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι».

Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον, τὸ ἐξῆς προεόρτιον·

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες».

Ἀπόστολος, τῆς ΛΓ΄ Κυριακῆς· «Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ» (Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15).

Εὐαγγέλιον, τῆς Ις΄ Κυριακῆς Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου)· «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν» (Λουκ. ιη΄ 10-14).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΔ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΖ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα· «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀγκάλας σήμερον» (ὄρα ἄνωτέρω).

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 3 ιδιόμελα· «Λέγε, Συμεὼν» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Εἵσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών», μετὰ τῶν στίχων·

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν».

«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος».

Ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη» τρίς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη», ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Εὐαγγέλιον· «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. **Δόξα**· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Κανὼν, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια·
«Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα· «Ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾷ».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χέρσον ἄβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλονται τὰ μεγαλυνά-

ρια· «Ἀκατάληπτόν ἐστι» ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μέχρι καὶ τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ». Ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν», συνάπτομεν εἰς αὐτὰ τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης, δευτεροῦντες τὸν εἰρμὸν καὶ τὸ α' τροπάριον. Εἶτα ἡ **καταβασία**· «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

Ἐξαποστειλάριον· «Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ» τρίς.

Αἵνοι, τὰ 3 προσόμοια· «Νόμον τὸν ἐν γράμματι» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ ἐν χειρσὶ πρεσβυτικάις».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς·

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς».

Στίχ. «Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς».

Στίχ. «Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς».

Στίχ. «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου».
«Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου
καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου».
«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Στίχ. «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».
«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ».
«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Εἰσοδικόν. «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν
ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Ὡς Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν
βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον. «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη».

Κοντάκιον. «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόστολος. «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας» (Ἑβρ. ζ' 7-17).

Εὐαγγέλιον. «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον» (Λουκ. β' 22-40).

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς. «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νό-
μου σκιᾷ καὶ γράμματι».

Κοινωνικόν. «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν. «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, εἰς τὸν
Ὅρθρον στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν
καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν τῆς
ἡμέρας. Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

3. ΤΡΙΤΗ. Συμεών τοῦ Θεοδόχου, Ἄννης τῆς προφήτιδος.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀγάθης μάρτυρος.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης, Φωτίου τοῦ Μεγάλου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου, Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος ἀσκήσαντος, Ἀπρίωνος ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Παρθενίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Ἀσώτου). Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου, Ζαχαρίου προφήτου, Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Ἦχος β'. Ἑωθινὸν Β'.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς Ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη».

Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Εἰς ἀναμάρτητον χώραν» εἰς 3 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χαίροις, ὁ στρατιώτης Χριστοῦ» (ἐκ τῆς μεθεόρτου ἀκολουθίας ψάλλεται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον, τὸ μεσώδιον κάθισμα καὶ τὸ ἐξαποστειλᾶριον, ἅτινα ἐπέχουν θέσιν θεοτοκίου· ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ προφήτου Ζαχαρίου καταλιμπάνεται).

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν».

Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*».

Εἵσοδος. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν*».

Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου· «*Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς*».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον· «*Ὅτε κατῆλθες*». Δόξα, τοῦ ἁγίου·

«*Στρατολογία ἀληθεῖ*». Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «*Χαῖρε, Κεχαριτωμένη*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «*Εὐξώμεθα*».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν· Δόξα· «*Τῆς μετανοίας*». Καὶ νῦν· «*Τῆς σωτηρίας*».

«*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων*».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «*Ἀγκάλας πατρικᾶς*». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Θεϊκὴν παντευχίαν*». Καὶ νῦν, τὸ μεθεόρτον· «*Ἐκ τῆς Παρθένου σε*».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Β' ἀναστάσιμον· «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τὸ πρῶτον τοῦ Τριωδίου· «*Τὸν πλοῦτον ὃν μοι δέδωκας*», τοῦ ἁγίου· «*Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε*» καὶ τὸ τῆς ἐορτῆς· «*Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ*».

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνὴν» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Ἀθλητῆς γενναιότατος», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

«Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ».

Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα, τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη», «Στρατολογία ἀληθεῖ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόστολος, τῆς ΛΔ΄ Κυριακῆς· «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α΄ Κορ. ζ΄ 12-20).

Εὐαγγέλιον, τῆς ΙΖ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ (Ἀσώτου)· «Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱοὺς» (Λουκ. ιε΄ 11-32).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΕ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ἐβδ. τῆς Ἀπόκρεω.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, Νικηφόρου μάρτυρος, Φιλαργίου ἐπισκόπου Πάφου, Ἀμμωνος καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς κ΄ μαρτύρων τῶν ἐν Σόλοις τῆς Κύπρου.

Αἱ ἀκολουθίαι φάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαριουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὅρθρῳ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Ἐφεξῆς, κατὰ τὰς ἐκτὸς Κυριακῆς μνήμας ἐορταζομένων ἁγίων, ψάλλονται ἐν τῷ Ὅρθρῳ αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

10. ΤΡΙΤΗ. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βλασίου ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας βασιλίσσης.

Νηστεία.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης, Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου, Εὐλογίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Νηστεία.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐλογίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ἀπόκρεω (Ψυχασάββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, Αὐξεντίου ὁσίου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀντὶ ἀπολυτικίου, τὸ τροπάριον· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀντὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής» κτλ.

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Ἑσπέρια, τὰ 3 πρῶτα μαρτυρικὰ τοῦ β' ἤχου· «Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου*· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν».

Δόξα· «Θρηγῶ καὶ ὀδύρομαι».

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου». Εὐθὺς τὸ «Φῶς ἱλαρὸν» καί, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» τρὶς ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὸ τέταρτον μαρτυρικὸν τοῦ β' ἤχου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐψάλλῃ εἰς τὰ ἐσπέρια· «Μεγάλη ἡ δόξα», ἄνευ στίχου, καὶ τὰ 2 νεκρώσιμα ἰδιόμελα τοῦ αὐτοῦ ἤχου· «Οἶμοι! οἶον ἀγῶνα» καί· «Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ Σαββάτῳ πρωτὶ εἰς τοὺς αἰνους), μετὰ τῶν στίχων· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται». «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

Δόξα· «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ **νεκρώσιμος κανὼν** τοῦ β' ἤχου (ζήτει ἐν τῇ Παρακλητικῇ, Σαββάτῳ πρωτὶ)· «Τῷ θανάτῳ σου, καταπατήσας θάνατον», ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ὁδῆς· «Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β'· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», εἰς τὸ γ'· «Δόξα» καὶ εἰς τὸ δ'· «Καὶ νῦν».

Μετὰ τὴν γ' ὥδῃν, τὸ ἐξῆς

Κάθισμα. Ἦχος πλ. β'.

«Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιά καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσομεν, ὅπου βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστὲ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος».

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

«Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσῃς με· ἀλλ' αὐτῇ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με».

Μετὰ τὴν ς' ὥδῃν, τὸ ἐξῆς

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

«Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος».

Ὁ οἶκος·

«Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιῶντες ὥδῃν, τὸ Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, ψάλλεται ὁ εἰρμός·

«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα· εὐλογημένη πάνταγνε, σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν».

Εὐθὺς τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα».

Εἶτα ἡ ἐκτενής· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς» καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι ἐλέημων».

Καὶ εὐθὺς τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἑξῆς·

Ὁ ἱερεύς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἑλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεύει ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφεσιν

τῶν ἐαυτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ β' χορός· «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν παχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ὅτι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β' χορός· «Ἀμήν».

Ὁ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ α' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ὁ β' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

‘Ο α’ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ’).

‘Ο ἱερεύς· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὁρθρος

Ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα» τετράκις εἰς ἥχον πλ. δ’, τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, τὰ μαρτυρικὰ τοῦ β’ ἤχου· «Ὁ φαιδρύνας τοὺς ἁγίους σου», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων).

Εἵτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας».

Ὁ ν’ φαλμὸς χῦμα.

Κανὼν, τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 8 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ’ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα· «Ὁ δι’ ἡμᾶς ὑπομείνας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην».

Ἀφ’ ε’ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν».

Εἰς τὴν θ’, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ’ ἣν ὁ εἶρμος καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Τριωδίου· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», «Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Μαρία θεονύμφευτε».

Αἱνοι, τὰ 4 προσόμοια· «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες».

Δόξα· «Ὡς ἄνθος μαραίνεται».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα, τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ β' ἤχου· «Ρύμην τοῦ θανάτου καὶ φθοράν», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Δόξα· «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον, τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ».

Ἀπόστολος, ὁ εἰς κοιμηθέντας· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων».

Εὐαγγέλιον, τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω· «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν, τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

«Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὁνησίμου ἀποστόλου, Ἀνθίμου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν Γ'.

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχὴ κρέατος καὶ κατάλυσις τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας».

Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι».

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι μέλαινα ψυχή».

Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ιδιόμελον τῆς λιτῆς· «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Υπὸ τὴν σὴν, Δέσποινα, σκέπην». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν· Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας»· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 8 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Τὸ βῆμά σου φρικτόν», «὘ννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν». Δόξα· «Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή».

Ἀφ' ὧς ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγγήγερται», τὰ τοῦ Τριωδίου· «Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως», «Ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως».

Αἵνοι, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ὑμνοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς, ἀδελφοί».

Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2).

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Ματθ. κε' 31-46).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια ἐβδομάδος τῆς Τυρινῆς.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

17. ΤΡΙΤΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων, Μαριάμνης ἰσαποστόλου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Αὐξιβίου καὶ Μαριάμνης εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λέοντος πάπα Ῥώμης.

Σημείωσις. Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀρχίππου ἀποστόλου, Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης, Διδύμου, Νεμεσίου καὶ Ποταμίου μαρτύρων τῶν ἐν Κύπρῳ.

Σημείωσις. Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Τυρινῆς. Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμφάντων ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀντὶ ἀπολυτικίου, τὸ τροπάριον· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀντὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής» κτλ.

Εἶτα τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ἡ εὐχή τῆς Θ' Ὁρας· «Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ».

Εὐθὺς χῦμα τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ καὶ τὰ ἀκολουθοῦντα τροπάρια (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν). Μετὰ τὸ «Ὅτι σοῦ ἐστίν», ὁ ἀναγνώστης τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ», τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ μαρτυρικὸν τῆς ἡμέρας· «Ἐκλάμπετε διὰ τῆς πίστεως» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*, ἥχος γ', Παρασκευῇ πρωΐ). Δόξα· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «὘ν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς·
«Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς διὰ τοῦ «Δεῦτε
προσκυνήσωμεν».

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῶν ὁσίων· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ» εἰς 6.
Δόξα, τῶν ὁσίων· «Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσαντες».
Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».
«Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεός, ἀντιλήπτωρ μου
εἶ», ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον· «Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ», τὸ
«Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.
Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς» δις καὶ τὸ
μαρτυρικόν· «Τῶν ἁγίων μαρτύρων», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα
τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».
Δόξα, τῶν ὁσίων· «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη».
Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, ἀγνείας κειμήλιον».
Ἀπολυτίκιον, τῶν ὁσίων· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν». Δόξα, καὶ νῦν,
τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».
Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».
Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».
Καθίσματα, τῶν ὁσίων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.
Κανὼν, τῶν ὁσίων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ
τροπάρια· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».
Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τῶν ὁσίων· «Ἀντωνίου τὸ πρᾶον». Δόξα·
«Τοὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Εἰς ἰλὺν
ἐνεπάγη».
Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ὁσίων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ
Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἶρμος καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἑξαποστειλάρια, τὰ δύο τῶν ὁσίων· «Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι» καὶ· «Τοὺς ἐν ἀσκήσει».

Αἱνοι, τὰ 4 προσόμοια τῶν ὁσίων· «Τὴν τῶν πατέρων ἅπαντες πληθύν».

Δόξα, τῶν ὁσίων· «Ὅσοι πατέρες».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων» καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος, τῶν ὁσίων· «Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος».

Εὐαγγέλιον, τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς· «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Μετὰ τὴν θεϊὰν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

22. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν πρωτοπλάστων, ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης.

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Δ'.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρίστωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν Κυπρίων Μηναίων (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Κοντάκιον· «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ».

Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ παραδείσου».

Καὶ νῦν, τὸ ὁμώχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτῖνας ἔκρυψεν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ἡ δέησις καὶ ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν· Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας»· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6, μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὥδῃς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ». Δόξα· «Νῦν ὁ καιρὸς». Καὶ νῦν· «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε».

Ἀφ' ε' ὥδῃς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Δ' ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου· «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε» καί· «Ἀποικισθέντες, Κύριε».

Αἶνοι, ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι! ὁ Ἀδάμ», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

Δόξα, τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρός».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον, τοῦ Τριωδίου· «Τῆς σοφίας ὁδηγέ».

Ἀπόστολος, τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῖν ἡ σωτηρία» (Ρωμ. ιγ' 11-ιδ' 4).

Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Εὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις» (Ματθ. ζ' 14-21).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια».

Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ δ' ἤχου· «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἐγκρατεία

τὴν σάρκα» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Ὅτε τῆς Παρθένου ὁ καρπός». Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά». Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου, Κύριε» δις καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε». Ἀντὶ ἀπολυτικίου, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ». Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καὶ νῦν (χῦμα)· «Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν».

Ἀμέσως ὁ ἀναγνώστης· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεύς· «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ τὰς 3 μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Εὐθύς ἡ Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή». Τούτου φαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Τυπικὴ διάταξις τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (ἐκτὸς Σαββάτου)

Μεσονυχτικὸν

Ἀναγινώσκεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (τὸ καθ' ἡμέραν).

Ὅρθρος

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» ἀργῶς, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁποίου ὁ ἱερεὺς θυμῷ διὰ κατζίου. Εἴτα, πάλιν τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κτλ., ἡ δέησις, τὸ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ» καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλουῖα» (γ') τετράκις εἰς τὸν ἥχον τῆς ἐβδομάδος, μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου», ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (ὄρα τούτους ἐν τῷ Ὡρολογίῳ ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*), ἕκαστος τῶν ὁποίων, μετὰ τὸ «Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἰ ὁ Θεός», συμπληροῦται οὕτως·

Ὁ α΄ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἦτοι·

Τῇ Δευτέρᾳ· «Προστασίαις τῶν ἁσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς».

Τῇ Τρίτῃ· «Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς».

Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ· «Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς».

Τῇ Πέμπτῃ· «Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς».

Ὁ β΄ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας αὐτοῦ, π.χ. «Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου (ἢ τοῦ ἀθλοφόρου, ἢ τοῦ ὁσίου κτλ.), σῶσον ἡμᾶς». Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Τριαδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται καὶ ὁ β΄ ὡς ὁ α΄.

Ὁ γ΄ πάντοτε διὰ τοῦ «Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς».

Εἴτα ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας ἀναλόγως τοῦ ἤχου καὶ τῆς ἡμέρας (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*). Ἐὰν ὁ ἅγιος τοῦ *Μηναίου* ἔχῃ κοντάκιον μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν, ψάλλεται μετὰ τῶν καθισμάτων τῆς α΄ στιχολογίας καὶ τὸ μαρτυρικὸν πρὸ τοῦ θεοτοκίου (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας). Μετὰ τὴν β΄ καὶ γ΄ στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ *Τριωδίου*.

Ὁ ν΄ φαλμὸς χῦμα καὶ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχή· «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου». Τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄), ἡ ἐκφώνησις· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ΄ ᾠδῶν.

Αἱ ἐννέα ᾠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ *Τριωδίῳ* τριῶδια, πλὴν τῆς θ΄ ᾠδῆς, τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται, ἦτοι ἡ προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τὸ α΄ μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν Τιμιωτέραν, τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι, μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν». Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολουθῶς·

Ἡμέρα	Ὁλόκληρος ἡ ᾠδὴ	Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος
Δευτέρα	α' ἡ θ'	β' γ' δ' ε' ς' ζ'
Τρίτη	β' ἡ θ'	α' γ' δ' ε' ς' ζ'
Τετάρτη	γ' ἡ θ'	α' β' δ' ε' ς' ζ'
Πέμπτη	δ' ἡ θ'	α' β' γ' ε' ς' ζ'
Παρασκευή	ε' ἡ θ'	α' β' γ' δ' ς' ζ'

Μετὰ τὰς ᾠδὰς λέγεται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν τριωδίων τῆς ἡμέρας. Καὶ εἰς μὲν τὰς ᾠδὰς, εἰς ἃς ὑπάρχουσι τριώδια, προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τοῦ καταλλήλου στίχου εἰς τὰ τροπάρια καὶ ἔπονται τὰ τριώδια, μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἑκάστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου, ψάλλεται καὶ τὸ ἕτερον τροπάριον, μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου. Εἰς δὲ τὰς ᾠδὰς, εἰς ἃς οὐχ ὑπάρχουσι τριώδια, λέγεται μόνον ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου*.

Τῇ Τρίτῃ ἐκάστης ἑβδομάδος, μετὰ τὴν α' ᾠδὴν τοῦ *Μηναίου*, λέγεται ἡ β' ᾠδὴ τῶν τριωδίων μόνη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ καὶ ἔπεται ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὰς ᾠδὰς ὅπου ὑπάρχουσι τριώδια, ψάλλεται μετ' αὐτὰς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* (ἐκτὸς τῆς Τετάρτης, καθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Εἴτα μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἡ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀναγινώσκεται τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*.

Μετὰ τὴν ἡ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου ψάλλεται μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, καὶ μετὰ τὸν εἰρμὸν τοῦ β' τριωδίου ψάλλεται τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος τρίς, συμπληρούμενον ὥς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου* ἢ ἐν τῷ *Ὡρολογίῳ*).

Εἶτα οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, «Δόξα, καὶ νῦν», «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον· «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ εὐθὺς ἄρχονται

Αἱ Ὑμνοὶ

Ὑμνος Α'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δευτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλούϊα, ἄλληλούϊα, ἄλληλούϊα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς» (γ'). «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Α' Ὑμνος· «Τὸ πρωῒ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη», καὶ ψάλλονται οἱ στίχοι· «Τὰ διαβήματά μου» ἐκ β' ἕκαστος, ἐκτὸς τοῦ «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», ὁ ὁποῖος λέγεται τρίς. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον, ἀναλόγως τῆς ἡμέρας, ὡς ἐν τῷ Ὑμνολογίῳ. Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑμνος Γ'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δευτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὑμνος, καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Γ' Ὑμνος· «Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος», καὶ τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ χῦμα τὰ τροπάρια· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ') κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὑμνος. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

᾽Ωρα ζ'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' ᾽Ωρα, καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς ζ' ᾽Ωρας· «Ὁ ἐν ἔκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρῳσίαν», καὶ τὸ τροπάριον τῆς προφητείας ἐκ τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα λέγεται τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, ἡ προφητεία καὶ τὸ ἕτερον προκείμενον. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια· «Σωτηρίαν εἰργάσω». Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα». Καὶ νῦν, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ· «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ», τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ· «Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις». Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ') κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' ᾽Ωρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

᾽Ωρα θ'. Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' ᾽Ωρα, καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς θ' ᾽Ωρας· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς», καὶ τὸ «Μὴ δὴ παραδώης». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ χῦμα τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής». Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ') καὶ εὐθύς· Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Δι' εὐχῶν», καὶ αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ᾽Ωρας· «Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ». Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ μακαρισμοί. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια· «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος», τὸ «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», «Ἄνες, ἄφες» καί· «Πάτερ ἡμῶν» (τοῦτο καταλιμπάνεται ἐὰν θὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη). Μετὰ τὸ «Ὅτι σοῦ ἐστιν», ἀναγινώσκονται τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης», τῆς ἡμέρας (ζῆτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν), τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἡμέρας (ὄρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας). Δόξα· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν». «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας καὶ ἄρχεται ἀμέσως ὁ Ἑσπερινὸς (ἄνευ Προηγιασμένης) ὡς κατωτέρω.

Ἐὰν ὁμως πρόκηται νὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη, μετὰ τὸ «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», λέγεται τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ

ὁ ἱερεὺς ἐπισυνάπτει τὴν εὐχήν· «*Παναγία Τριάς*». Καί, ἀνοιγείσης τῆς ὠραίας πύλης, ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν, μεθ' ἣν ἄρχεται ἡ Προηγιασμένη, ὡς ἔπεται κατωτέρω.

Ἑσπερινὸς ἄνευ Προηγιασμένης

Ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τὸν προοιμιακόν, καὶ ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά. Τὸ ιη' κάθισμα τοῦ *Ψαλτηρίου*. Μικρὰ συναπτή. Ἑκφώνησις· «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου* (ἢ τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). «*Φῶς ἱλαρόν*». «*Ἑσπέρας*». Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων καὶ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Εὐθύς τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων· «*Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου*» καί· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). Εἶτα· «*Νῦν ἀπολύεις*», τὸ τρισάχιον καὶ τὰ τροπάρια· «*Θεοτόκε Παρθένε*». Εὐθύς· «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου*». Εἶτα τὸ τρισάχιον, τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ') καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν· «*Παναγία Τριάς*». Ἀκολουθῶς ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «*Εἰὴ τὸ ὄνομα*» τρεῖς καὶ τοὺς ψαλμοὺς λγ'· «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ ρμδ'· «*Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου*». Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον*» (γ'). Εὐλόγησον» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης

«*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*».

Ὁ προοιμιακός, τὰ εἰρηνικά καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ *Ψαλτηρίου*· «*Πρὸς Κύριον*» εἰς στάσεις τρεῖς. Μεθ' ἐκάστην στάσιν ὁ ἱερεὺς μικρὰν συναπτὴν καὶ ἐκφώνησιν.

Ἐν συνεχείᾳ φάλλονται τὰ κεκραγάρια μετὰ τῆς στιχολογίας· «*Θοῦ, Κύριε*», καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου· «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*», φάλλονται τὰ Ἑσπέρια καὶ δοξαστικά οὕτως·

α) ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Τετάρτης, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις,

τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*.

β) ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Παρασκευῆς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, τὸ ιδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου (ζῆτει ἀμφοτέρω ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*).

γ) ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Α', Ε' καὶ ς' Παρασκευῆς, ταῖς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ ταῖς ἐν μνήμαις ἐορταζομένων ἁγίων, τὰ ἐσπέρια καὶ δοξαστικά ψάλλονται κατὰ τὰς ἐν αὐταῖς διατάξεις.

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ ἢ μετὰ Εὐαγγελίου, ὡς ἀνάγκη προβλέπεται ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρὸν» χῦμα.

Ὁ ἱερεὺς· «Ἑσπέρας». Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸ α' ἀνάγνωσμα. Ἀκολουθῶς λέγεται τὸ ἕτερον προκείμενον καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ τὸ «Κέλευσον».

Ὁ ἱερεὺς, κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατόν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας τραπέζης καί, φωτίζων σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ· «Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα στραφεὶς σφραγίζει σταυροειδῶς τὸν λαὸν λέγων· «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι».

Ἀκολουθῶς ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν *Παροιμιῶν*.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν ἀναγνώστην· «Εἰρήνη σοι», εἶτα στραφεὶς πρὸς ἀνατολὰς λέγει· «Σοφία».

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ «Κατευθυνθήτω», μετὰ τῶν στίχων, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως (ὁ ὁποῖος θυμῶς κατὰ τὴν τάξιν), τετράκις ὑπὸ τῶν χορῶν, καὶ πάλιν ἐκ τοῦ βήματος ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως, μέχρι τοῦ «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου», τὸ δὲ τέλος· «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή», ἀποπληροῖ ὁ α' χορὸς.

Ἐνταῦθα ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ τὴν Μ. Ἑβδομάδα, ἐν μνήμῃ δὲ ἐορταζομένου ἁγίου, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ.

Εἶτα ἡ ἐκτενὴς καὶ αἱ αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων (αἱ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων παρεμβάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Δ' ἐβδομάδος καὶ ἐντεῦθεν) καὶ τῶν πιστῶν.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου», ψάλλεται

ὕπὸ τοῦ ἀ' χοροῦ τὸ «Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν». Μετὰ τὴν φράσιν· «ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων ἐν ἄκρα σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἣν συνεχίζεται ὁ ὕμνος· «Ἰδοὺ θυσία μυστική», μέχρι τέλους.

Εἶτα τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ Κυριακὴ προσευχή· «Πάτερ ἡμῶν». Κοινωνικόν· «Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα». Ἐν μνήμῃ δὲ ἑορταζομένου ἁγίου· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ». Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Δέσποτα Παντοκράτορ», μεθ' ἣν τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις. Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ'· «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ ρμδ'· «Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεὺς μου», καὶ ὁ ἱερεὺς διανέμει τὸ ἀντίδωρον.

Μέγα Ἀπόδειπνον

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται ὁ κανὼν οὕτω·

α) κατὰ μὲν τὴν Α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ὠρισμένον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, μετὰ στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με». Μετὰ τὴν ς' ὥδὴν, ψάλλεται ἀργῶς τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» καὶ μετὰ τὴν θ' ὥδὴν ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως».

β) κατὰ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας, ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου, κατὰ τὸν ἦχον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.

Μετὰ τὸν κανόνα, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον· «Κύριε τῶν δυνάμεων» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», ψάλλεται τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ τὸ θεοτοκίον· «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

23. ΔΕΥΤΕΡΑ (Καθαρὰ Δευτέρα). Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἄρχεται ἡ Ἀγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ

Τῷ π ρ ω ῖ . Ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ παραλείπεται, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Ὅρθρου ἄρχεται ὡς ἐξῆς·

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κτλ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «὘ν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ», «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Τῷ ἐ σ π έ ρ α ς . Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ εἶτα τὸ Μέγα Ἀποδείπνον, ὡς ἀκολούθως·

Ἐν τῷ Ἑ σ π ε ρ ι ν ῳ . Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Πᾶσαν ἁμαρτίαν διεπραξάμην» καὶ τὰ 3 τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εὐθὺς καὶ ἄνευ εἰσόδου τὸ «Φῶς ἱλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Νηστεύσωμεν νηστείαν δεκτὴν» δις καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καὶ· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς». Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, τοῦ Προδρόμου καὶ εἶτα τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ. Εὐθὺς· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς» κτλ., ὡς προδιετάχθησαν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἄνευ Προηγιασμένης.

Ἐν τῷ Με γ ά λ ω Ἀ π ο δ ε ί π ν ω . Ψάλλεται τὸ α' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν· «Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε».

24. ΤΡΙΤΗ. Ἡ α' καὶ β' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τῷ π ρ ω ῖ . Μεσονυκτικόν.

Ἐν τῷ Ὅ ρ θ ρ ω ⁶. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρό-

6. Ἐτέρα διάταξις Ὅρθρου·

Πρὸ τοῦ ἐξαψάλμου τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» καὶ ἡ θυμίασις διὰ κατζίου. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Μετὰ τὴν β' καὶ γ',

μου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (τὰ διὰ τὴν β' στιχολογίαν). Μετὰ δὲ τὴν β' καὶ τὸν πολυέλεον, τὰ τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν θεοτοκίων. Ἀναβαθμοί, προκείμενον, Εὐαγγέλιον καὶ τὰ μετ' αὐτό, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἡ στιχολογία τῶν θ' ὥδων κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Κανόνες, ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ τὰ τριώδια τῆς ἡμέρας εἰς τὰς οἰκείας ὥδας. Ἀπὸ γ' ὥδης, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' 5', τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ θεοτοκίον. Αἶνοι, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ Τριωδίου· «Ἀρξώμεθα λαοί» ἅπαξ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Εἶτα, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεύς· «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνολογίαι.

Ἐν ταῖς Ὑμνολογίαις. Ἀντὶ τοῦ τροπαρίου ἐκάστης Ὑμνολογίας· «Δόξα», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. «Καὶ νῦν», τὸ θεοτοκίον τῆς Ὑμνολογίας. Μετὰ τὸ τρισάγιον ἐκάστης, τὸ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Μετὰ δὲ τοὺς μακαρισμούς, τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης», τοῦ Προδρόμου, τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' Ὑμνολογίας, τελεῖται

τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου. Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ. Ἡ στιχολογία τῶν θ' ὥδων καὶ οἱ κανόνες, ὡς ἄνωτέρω. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ φάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ' καὶ 5' ὥδης τοῦ Προδρόμου καὶ ἐν αἷς ὥδαῖς εἰσι τριώδια, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου. Μετὰ δὲ τὸν εἰρμὸν τῆς θ' ὥδης, τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς 4. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Εἶτα, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις καὶ τὸ μαρτυρικόν, μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρῶτῳ τοῦ ἐλέους σου» καὶ· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ἡ πρώτη ἐπὶ πίνακι». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή ..., μετὰ τοῦ Προδρόμου». Εἶτα, τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἶτα τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ') κτλ., ὡς ἄνωτέρω.

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια, τὸ ἰδιόμελον τῶν ἀποστίχων τοῦ Τριωδίου· «*Νηστείαν, οὐκ ἀποχὴν βρωμάτων*» δῖς, τὸ μαρτυρικόν· «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου· «*Βρώσει πάλαι πικρᾶ*» (Τρίτῃ τῆς Α΄ ἐβδ. εἰς τὸν Ἑσπερινὸν) καὶ τὰ 3 τοῦ Προδρόμου· «*Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν*» (24ῃ Φεβρουαρίου, μετὰ τὸν Ὅρθρον).

Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*».

Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον· «*Πόνους ὑπομείνασα πολλούς*».

Εἰσοδος μετ' Εὐαγγελίου· «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας καὶ τὸ «*Κατευθυνθήτω*». Εὐθὺς δὲ ὁ

Ἀπόστολος, τοῦ Προδρόμου· «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους*».

Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου· «*Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ*».

Εἴτα, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

Τῷ ἐσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α΄ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν· «*Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην*».

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Ῥηγίνου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σκοπέλου, Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀπαμείας τοῦ Κυπρίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ῥηγίνου εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν Κυπρίων *Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῷ π ρ ω ῖ. Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμνολογίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Νηστεύοντες, ἀδελφοί, σωματικῶς*» δῖς, τὸ μαρτυρικόν· «*Εἴ τις ἄρετή*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «*Φεγγοβόλους ὑμᾶς*» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «*Τοῖς τῶν δακρύων σου ρεῖθροις*» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «*Παραπτωμάτων πελάγει*».

Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἐσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ».

26. ΠΕΜΠΤΗ. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης, Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτύρων.

Τῷ ἐσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ δ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν».

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Τῷ πρωΐ. Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμνολογίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Δεῦτε, πιστοί, ἐπεργασώμεθα» δῖς, τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνείαις» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁργάνῳ χρησάμενος».

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἐσπέρας. Ἡ Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν·

Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ὡς ἐν τῷ Ὑμολογίῳ. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6. Ὁ μὲν εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ἀλλ' εἰς τὰ 2 τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ψαλλομένης τῆς θ' ᾠδῆς, γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ. Μετ' αὐτὴν δέ, ψάλλεται τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (ἀργὸν δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α' στάσις

τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τὰ ἀκροτελεύτια ἐφύμνια· «Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε» καί· «Ἀλληλούϊα» ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν, ἀρχομένου τοῦ α΄.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς στάσεως, ψάλλεται καὶ πάλιν τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» (σύντομον), καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου·

«Πίστιν Χριστοῦ, ὥσει θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

Καὶ ὁ ἀναγνώστης συνεχίζει· «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄). «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ».

«Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὑν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς».

Ἐπειτα οἱ δύο τεταγμένοι ἀναγνώσται, ὁ εἷς ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ ἕτερος ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλουσιν ἐμμελῶς καὶ ἐναλλάξ τὰς εὐχάς· «Ἄσπινε, ἀμόλυντε» κτλ.

Μετὰ τὰς εὐχάς, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Παρασκευῆς τῆς Α΄ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν· «Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή». Εἶτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν, λέγων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς» μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Πρὸ τοῦ «Δί εὐχῶν», ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα».

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Α΄ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (ὅτε ὁ χρόνος ἐστὶ δίσεκτος, ἢ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὴν κθ' τοῦ αὐτοῦ μηνός).

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ πρωτῷ. Τὸ Μεσονυχτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, τὰ μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἡχοῦ· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», παραλειπομένου

τοῦ νεκρωσίμου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*). Μετὰ τὴν β', τὰ τοῦ ἁγίου· «*Ζέων πίστεως*». Δόξα· «*Θεῖον δῶρον*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ ἁγίου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4. Εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον αὐτῆς ὁ στίχος· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», εἰς δὲ τὰ λοιπά· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ *Τριωδίου*. Ἀφ' ἑξ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναιίου* καὶ τοῦ *Τριωδίου*. Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» (εἰς τὴν δ' ᾠδὴν· «*Ὁ καθηήμενος ἐν δόξῃ*»). Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι καὶ δοξαστικά, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Δοξολογία μεγάλη⁷, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (ὁ β' ἐν τῷ *Τριωδίῳ*) καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Α' Σαββάτου τῶν νηστειῶν. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

7. Κατὰ τὴν ἐν τῷ *Τριωδίῳ* τάξιν, μετὰ τὰ δοξαστικά τῶν αἰνῶν, λέγεται τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «*Χορεύουσι στίφη*», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Δέσποινα πρόσδεξαι*». Εἶτα, τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».